

College van Beroep voor de Examens

Nr: 2025-129317

Het College van Beroep voor de Examens,
mr. M.H.E. Mathon, voorzitter, mr. G.P. van Nifterik, R.V. van Beek, leden

BESLISSING inzake het beroep van de heer [REDACTED], hierna te noemen “appellant”, ingesteld bij schrijven van 1 september 2025 tegen de beslissing van 22 juli 2025 van de examinerator waarbij aan appellant voor het tentamen van het vak ‘Arbeidsrecht in de onderneming’ (hierna: het vak) het resultaat 7,0 is toegekend. In deze beroepsprocedure zal de examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid optreden als “verweerster”.

I. Ontstaan en loop van het geding

Bij beslissing van 22 juli 2025 heeft de examinerator appellant voor het tentamen van het vak het resultaat 7,0 toegekend. Appellant heeft naar aanleiding van deze beslissing herbeoordelingsverzoeken voor diverse tentamenvragen ingediend. De examinerator heeft naar aanleiding van deze verzoeken twee extra punten toegekend, maar de beoordeling in stand gelaten omdat het nieuwe puntenaantal niet heeft geleid tot een hoger (afgerond) cijfer. Appellant is het niet eens met de beoordeling en de wijze waarop zijn herbeoordelingsverzoeken zijn beoordeeld en heeft op 1 september 2025 beroep ingesteld. Verweerster is verzocht met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking tot de mogelijkheden behoort. Dit gesprek heeft op 19 september 2025 plaatsgevonden en heeft niet geleid tot een oplossing van het geschil. Verweerster heeft op 23 september 2025 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld tijdens een hoorzitting op 13 november 2025, waar appellant is verschenen. Namens verweerster is [REDACTED], examinerator, verschenen.

II. Motivering

Standpunt van appellant

Appellant heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Appellant is het niet eens met de beoordeling van zijn tentamen. Hij stelt dat hij ten onrechte onvoldoende punten toegekend heeft gekregen voor zijn antwoorden bij vraag 1A, 2B en 5. Naar aanleiding van zijn herbeoordelingsverzoeken heeft de examinerator hem twee punten extra toegekend bij vraag 5, maar niet bij vraag 1A en 2B. Op 18 augustus 2025 heeft appellant daarom de examinerator een aanvullende motivering van zijn herbeoordelingsverzoeken gestuurd. De examinerator heeft hier slechts een korte reactie op gegeven en gezegd dat geen ruimte is voor toekenning van extra punten. Appellant stelt dat de examinerator zijn antwoorden anders heeft uitgelegd dan was bedoeld, waardoor de beoordeling niet in lijn ligt met de inhoudelijke juistheid van zijn antwoorden.

Appellant voert aan dat het bij vraag 1A onduidelijk was wat er precies werd verwacht van studenten. Hij heeft er daarom voor gekozen om in zijn antwoord meerdere invalshoeken te bespreken. Uit de vraagstelling en de casus bleek namelijk niet welke juridische aspecten benoemd moesten worden. Volgens appellant is het onredelijk dat het niet benoemen van het ‘schriftelijkheidsvereiste’ en het niet bespreken van de ‘wettelijke bedenktijd’ hem punten heeft gekost. Uit de bewoording van de casus volgt namelijk dat aan deze vereisten is voldaan, waardoor hij deze aspecten niet nogmaals heeft benoemd. Verder is het volgens appellant onredelijk dat een kennelijke verschrijving hem punten heeft gekost. Dat hij per ongeluk ‘vormvrijheid’ heeft benoemd in plaats van ‘contractsvrijheid’ had niet mogen leiden tot puntverlies, aldus appellant.

Appellant voert aan dat hij bij vraag 2B twee extra punten toegekend had moeten krijgen. De examinerator heeft ten onrechte twee punten in mindering gebracht omdat hij zou hebben geantwoord dat artikel 5 van de Richtlijn slechts relevant zou zijn bij een ‘pre-pack faillissement’. Appellant stelt dat deze weergave van zijn antwoord feitelijk onjuist is. Ook blijkt uit het antwoordmodel niet dat er toetsing aan de betreffende richtlijn moest plaatsvinden.

Volgens appellant volgt uit het voorgaande dat de beoordeling niet op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen en daarom niet in stand kan blijven.

Standpunt van verweerder

Verweerder heeft zich blijkens de stukken, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Verweerder licht toe dat het tentamen is opgesteld door het docententeam bestaande uit vijf docenten. Iedere vraag is door ten minste twee docenten grondig beoordeeld op basis van de aansluiting met de voorgeschreven stof en hetgeen behandeld is in de hoorcolleges en werkgroepen. De docenten hebben gezamenlijk het antwoordmodel opgesteld. De tentamens zijn horizontaal nagekeken, waardoor dezelfde examinerator alle vragen 1A en 2B heeft beoordeeld. De beoordeling en de herbeoordeling van de antwoorden van appellant op vraag 1A en 2B zijn door dezelfde examinerator beoordeeld. Naar aanleiding van het beroep van appellant heeft een andere examinerator, die niet betrokken was bij de eerste beoordelingen, de antwoorden van appellant op deze vragen nogmaals beoordeeld. Beide examineratoren hebben toegelicht waarom de antwoorden van appellant niet hebben geleid tot een hoger puntenaantal.

Verweerder stelt over vraag 1A dat zowel de vraag als de casus voldoende duidelijk was. Er wordt bij dit soort vragen niet verwezen naar het juridische aspect dat besproken moet worden, omdat studenten juist in staat moeten zijn om zelf te achterhalen welke juridische vraagstukken wel en niet relevant zijn. In de werkgroepen is ook uitgebreid geoefend met vergelijkbare vragen. Omdat zowel het schriftelijkheidsvereiste als de wettelijke bedenkttermijn twee juridische aspecten zijn die relevant waren in de casus, had appellant deze moeten benoemen in zijn antwoord. Verder stelt verweerder dat het benoemen van ‘vormvrij’ in plaats van ‘contractsvrijheid’ niet aangemerkt kan worden als een kennelijke verschrijving. Immers zijn dit twee verschillende juridische aspecten met een andere betekenis. Appellant heeft volgens verweerder terecht niet alle punten voor zijn antwoord op vraag 1A toegekend gekregen. Dit geldt volgens verweerder ook voor het antwoord van appellant op vraag 2B. Appellant heeft het tweede onderdeel van deze vraag niet goed uitgewerkt, omdat hij in zijn antwoord niet direct toetst aan de vereisten van artikel 5 van de Richtlijn 2001/23/EG, zoals uitgewerkt in de relevante arresten. Hoewel in zijn antwoord niet expliciet is benoemd dat artikel 5 van die richtlijn alleen relevant is bij een ‘pre-pack faillissement’, volgt dit wel uit de wijze waarop hij de casus heeft beantwoord.

De beoordeling en de herbeoordeling zijn volgens verweerder, gelet op het voorgaande, zorgvuldig tot stand gekomen.

Het College overweegt als volgt

1. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
2. De WHW bepaalt – voor zover hier van belang – het volgende:

Artikel 7.13 Onderwijs- en examenregeling

1. Het instellingsbestuur stelt voor elke door de instelling aangeboden opleiding of groep van opleidingen een onderwijs- en examenregeling vast. De onderwijs- en examenregeling bevat adequate en heldere informatie over de opleiding of groep van opleidingen.

2. In de onderwijs- en examenregeling worden, onverminderd het overigens in deze wet terzake bepaalde, per opleiding of groep van opleidingen de geldende procedures en rechten en plichten vastgelegd met betrekking tot het onderwijs en de examens. Daaronder worden ten minste begrepen:
(...)

a. de inhoud van de opleiding en van de daaraan verbonden examens,
(...).

3. De Onderwijs- en Examenregeling voor de bacheloropleidingen van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid 2024-2025 (hierna: OER) bepaalt – voor zover van belang – het volgende:

Artikel A-4.4 – Vaststelling en bekendmaking uitslag

(...)

5. Bij de bekendmaking van de uitslag van een tentamen wordt de student gewezen op het inzagerecht en de vragenbijeenkomst als bedoeld in de artikelen A-4.7 en A-4.8, alsmede op de beroepsmogelijkheid bij het College van Beroep voor de Examens als bedoeld in het hierna volgende lid.

Artikel 4.6 Cijfers en resultaten

1. Cijfers worden gegeven op een schaal van 1 tot en met 10. Alleen hele of halve eindcijfers - met uitzondering van het cijfer 5,5 - worden toegekend. De afronding geschiedt op de wijze zoals beschreven in het Examenreglement.

2. Het eindcijfer 6,0 of hoger geldt als voldoende.

(...).

Artikel 4.7 – Normantwoorden en beoordelingsnormen

1. De examinerator plaatst uiterlijk een week na het tentamen de normantwoorden tezamen met het tentamen op de digitale leeromgeving. Ten aanzien van de normantwoorden geschiedt dit steeds onder voorbehoud, ook wanneer dit niet uitdrukkelijk is aangegeven.

2. Uiterlijk op het moment waarop de uitslag wordt bekendgemaakt, worden de gehanteerde beoordelingsnormen en de definitieve normantwoorden op de digitale leeromgeving geplaatst.

Artikel 4.8 – Inzagerecht en vragenbijeenkomst

1. De geëxamineerde student heeft recht op kennisname van het beoordeelde tentamen gedurende zes weken na bekendmaking van de uitslag. Deze kennisname stelt de student in staat na te gaan hoe de uitslag tot stand is gekomen.

2. Wanneer het beoordeelde tentamen niet langs elektronische weg aan de student beschikbaar wordt gesteld, heeft deze recht op kennisname door inzage in het beoordeelde tentamen.

Desgewenst kan de student het beoordeelde tentamen fotograferen. Tevens kan de student kopieën (doen) maken; hierbij kunnen kosten worden berekend. Op de digitale leeromgeving wordt bekendgemaakt waar en wanneer inzage kan plaatsvinden.

3. Uiterlijk tien werkdagen na de bekendmaking van de uitslag en ten minste vijf werkdagen voor het hertentamen vindt een bijeenkomst plaats waar de geëxamineerde studenten vragen kunnen stellen aan de examinerator over het tentamen en de beoordeling ervan. Plaats en tijd van de bijeenkomst worden tijdig op de digitale leeromgeving bekendgemaakt. Na deze bijeenkomst kunnen studenten een gemotiveerd verzoek tot herbeoordeling indienen. De wijze waarop een dergelijk verzoek kan worden gedaan wordt op de digitale leeromgeving bekendgemaakt.

4. Het vaststellen en het beoordelen van een tentamen behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de examinerator. Het College kan daarom alleen beoordelen of de examinerator dit zorgvuldig heeft gedaan en of de beoordeling voldoende is onderbouwd. Naar het oordeel van het College is dit het geval. Het is het College niet gebleken dat de vraagstelling van vraag 1A dermate onduidelijk is dat het niet mogelijk was voor studenten om tot het juiste antwoord te komen. Het College neemt hierbij ook in aanmerking dat in de werkgroepen vergelijkbare opdrachten zijn behandeld.
5. Verder is het College van oordeel dat voldoende duidelijk is hoe de beoordeling heeft plaatsgevonden. Zowel de eerste examinerator als de tweede examinerator heeft uitgebreid toegelicht waarom de standpunten van appellant niet tot een hoger puntenaantal hebben geleid. De beoordelingen zijn inzichtelijk en navolgbaar. Hetgeen appellant heeft aangevoerd leidt niet tot het oordeel dat de beoordeling niet in stand kan blijven.
6. De bestreden beslissing is niet in strijd met het recht. Het College verklaart het beroep daarom ongegrond.

III. Beslissing

Het College van beroep voor de Examens

1. verklaart het beroep ongegrond.
2. bepaalt dat afschrift van deze beslissing gezonden wordt aan:
 - partijen;
 - de decaan van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid
 - het College van Bestuuren wordt zonder vermelding van de namen van betrokkenen ter beschikking gesteld aan belangstellenden.

Amsterdam, 15 december 2025

mr. E.A. Jousma
secretaris

mr. M.H.E. Mathon
voorzitter

Tegen deze beslissing kan appellant(e) binnen 6 weken beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA te Den Haag, Voor meer informatie zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken